

32 [Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς.]

Ἐὰν ἐπὶ τρεῖς ἐνιαυτοὺς ὁ μὲν ἐμφυτευτῆς προσφύσῃ τῷ δεσπότη τὸν τῆς ἐμφυτεύσεως κανόνα, ὁ δὲ δεσπότης ἀναβάλληται δέξασθαι αὐτὸν ἢ ἐν τῇ βασιλίδι πόλει διάγων ἢ ἐν ἐπαρχίαις, ἐξεῖναι τῷ ἐμφυτευτῇ προσάγειν αὐτῷ τὸ ἐμφύτευμα καὶ μελλούσης περαιουῆσθαι τῆς τριετίας, εἰ μὴ ἀνάσχοιτο λαβεῖν, σφραγίζειν αὐτὸ καὶ ἐπιμαρτυροῦσθαι περὶ τούτου ἢ τὸν ἐνδοξότατον ἐπαρχὸν τῆς πόλεως ἢ τοὺς ἐνδοξοτάτους ἐπάρχους τῶν ἱερῶν προαιτωρίων ἢ τὸν πρόσφορον ἄρχοντα, ὅτιμι ὑπόκειται ὁ τοῦ χωρίου δεσπότης · ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ἢ παρὰ τῷ ἄρχοντι ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἄρχοντος παρὰ τῷ ἐκδίκῳ τῶν τόπων ἢ παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς πόλεως, καθ' ἣν ὁ δεσπότης τοῦ κτήματος διάγει, πράττειν περὶ τούτου, ὥστε καὶ τὴν ἐξ ἐνὸς τῶν εἰρημῶν προσώπων προστεθῆναι τῷ πράγματι μαρτυρίαν. Καὶ εἰ μὴδὲ οὕτως ἔλοιτο λαβεῖν προσ-
1 ἀγόμενον τὸ ἐμφύτευμα ὁ δεσπότης, κερδαινέτω μὲν αὐτὸ ὁ ἐμφυτευτῆς, μηδεμίαν ἀγωγὴν ἔχον-
2 τος εἰς ἀπαίτησιν αὐτοῦ τοῦ δεσπότη. Μῆτε δὲ ἢ ἐμφύτευσις λυέσθω παρατρεχούσης τῆς τριετίας μῆτε τῶν ἐφεξῆς ἐνιαυτῶν ἀπαιτεῖτω τὸν εἰωθότα κανόνα ὁ δεσπότης, ἕως ἂν αὐτὸς ἀναθῆν ὀχλήσας τῷ ἐμφυτευτῇ καὶ διαμαρτυρίαν αὐτῷ στείλας ἄρξηται αἰτεῖν τὸν ἐμφυτευτικὸν κανόνα· τότε γὰρ οὐ μὴν τοῦ προλαβόντος χρόνου παντὸς ἀπαιτεῖτω τὸν κανόνα ὁ δεσπότης, ὡς αὐτὸς αἴτιος τοῦ μὴ λαβεῖν αὐτὸν γεγονώς, τοῦ δὲ τρέχοντος χρόνου μετὰ τὴν διαμαρτυρίαν αὐτοῦ ἀπαιτεῖτω τὸ ἐμφύτευμα. Ἐὰν δὲ ἐπὶ
3 τριετίαν μετὰ τὴν διαμαρτυρίαν τοῦ δεσπότη μὴ καταβάλλῃ ὁ ἐμφυτευτῆς εὐγνωμόνως τὸν κανόνα, ἀκολούθως ἐξωθεῖτω αὐτὸν ὁ δεσπότης τῆς ἐμφυτεύσεως κατὰ τὴν δευτέραν τούτου τοῦ τίτλου διάταξιν.

id est:

[Idem A.]

Si per tres annos emphyteuta domino emphyteusis canonem offert, dominus autem in regia urbe vel in provinciis commoratus eum accipere differt, licet emphyteutae pensionem ei offerre et fine triennii appropinquante, nisi accipere vult, obsignare id et ea de re testationem facere apud gloriosissimum praefectum urbi vel gloriosissimos praefectos praetorio vel competentem magistratum, cui praedii dominus subiectus est [vel patriarcham, si dominus potens est]: in provinciis vel apud praesidem vel (praeside absente apud defensorem loci vel apud episcopum civitatis, in qua dominus

fundi degit, ea de re agere, ut et unius memoratarum personarum testimonium rei gestae adhibeatur.

1 ¶ Ac si ne sic quidem dominus oblatam pensionem accipere vult, emphyteuta eam lucretur, domino nullam ad exigendam eam actionem habente.

2 ¶ Neque vero emphyteusis triennii lapsu solvatur neque solitum sequentium annorum canonem dominus exigat, dum ipse emphyteutae desuper instando et testationem ei mittendo emphyteuticum canonem petere incipiat: tum enim sane non totius elapsi temporis canonem dominus petat, cum per ipsum factum sit quominus canonem acciperet, sed temporis inde ab ipsius testatione currentis pensionem petat.

3 ¶ Si vero per triennium post domini testationem emphyteuta canonem non sponte solvit, statim dominus eum ex emphyteusi expellat secundum alteram huius tituli constitutionem.